

Liesbeth Koornneef

directeur bestuurder Vitis Welzijn

DANSEN NAAR VERBINDING: WAT HELSINKI ONS LEERT OVER DE KRACHT VAN WELZIJN IN DE TRANSFORMATIE VAN DE ZORG

Tijdens onze beleidsreis naar Helsinki werd ik geraakt door een beeld, én door de metafoor die daaruit ontstond: zorg en welzijn als danspartners. Twee werelden die elkaar inmiddels hebben gevonden, die samen bewegen, elkaar versterken en steeds beter afstemmen in een ritmische samenwerking. Dit artikel is een uitnodiging om te onderzoeken wat deze metafoor ons kan leren over de transformatie van zorg, welzijn en wonen, en hoe de voorbeelden uit Helsinki richting kunnen geven aan onze eigen praktijk.

Welzijn als vanzelfsprekend onderdeel

In Helsinki leek die dans bijna vanzelf op gang te komen: welzijn, zorg en wonen bewogen er als één geheel. Niet als aparte werelden, maar als onderdelen van één beweging. In elk gesprek proefde ik dezelfde benadering: werken vanuit vertrouwen, nabijheid en menselijkheid.

De kracht van nabijheid

Bij het jongerenproject Vamos werd dat voelbaar. Jongeren worden niet benaderd vanuit systemen, maar vanuit relaties. Een begeleider zei: "Ik ben omdat jij bent." Een zin die blijft hangen als een melodie die je niet meer loslaat, omdat hij precies uitdrukt wat we overal zagen: verbinding vóór structuur, menselijkheid vóór protocol. Het is een houding die ruimte geeft aan initiatief en samenwerking, zonder dat het eerst formeel geregeld hoeft te zijn.

Ook technologie speelt daarin een ondersteunende rol. In West Uusimaa zagen we hoe digitale systemen samenwerking vergemakkelijken, zonder de menselijke maat te verliezen. Eén loket, één systeem, zodat professionals sneller kunnen schakelen en inwoners niet telkens opnieuw hun verhaal hoeven te doen. Niet om te standaardiseren, maar om mensen beter te kunnen ondersteunen.

Eerst een thuis

Bij de Y Foundation werd duidelijk hoe huisvesting niet het eindpunt is, maar het begin. Eerst een thuis, dan de rest. Die volgorde zegt alles over de manier van werken: praktisch, mensgericht en met oog voor wat iemand nodig heeft om verder te kunnen. Het is een vorm van samenwerken die niet alleen efficiënt is, maar ook betekenisvol.

Zoals in dans gaat het om afstemmen, luisteren en reageren. In dans ontstaat verbinding zonder woorden. Het vraagt vertrouwen, timing en respect voor elkaars ruimte. Juist dat maakt dans zo'n krachtige metafoor voor samenwerken in het sociaal en zorgdomein.

Als zorg en welzijn samen dansen, ontstaat er ruimte voor plezier, creativiteit en menselijkheid. Voor beweging die verder reikt dan systemen. In die ritmische samenwerking versterken we elkaar en creëren we samen iets nieuws.

Wat kunnen wij leren in Nederland?

Deze Finse voorbeelden laten zien dat de transformatie van zorg, welzijn en wonen niet alleen een beleidsopgave is, maar een uitnodiging tot samenwerking. In de overtuiging dat we in Nederland al volop samenwerken en beschikken over creativiteit, betrokkenheid en nabijheid om inwoners écht te bereiken, is het tijd om onze gezamenlijke beweging te verdiepen: elkaar blijven uitnodigen, elkaars ritme verfijnen en samen nieuwe choreografieën ontwerpen. Dat vraagt om lef, om het loslaten van oude structuren, en om het omarmen van nieuwe vormen van samenwerking. Het vraagt ook om beleidsruimte, financiering die meebevoegt en leiderschap dat verbindt.

De dans begint bij ons

Laat dit artikel een uitnodiging zijn. Aan collega bestuurders, aan beleidsmakers, aan professionals en vooral aan onze inwoners. Laten we samen dansen; niet als toevallige passanten, maar als partners. Want wie durft te dansen, durft te verbinden en wie verbindt, creëert ruimte voor beweging, vertrouwen en vernieuwing. In die gezamenlijke dans ontstaat een samenleving waarin zorg en welzijn elkaar versterken, en waar inwoners écht centraal staan. ○

"Wie durft te dansen, durft te verbinden. En wie verbindt, creëert ruimte voor beweging, vertrouwen en vernieuwing"

